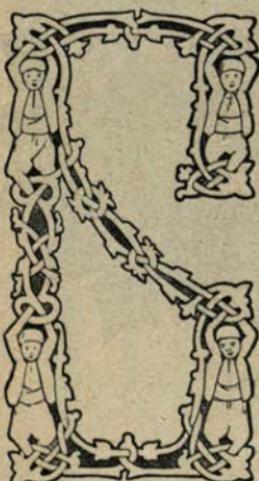

Часът е 12.

ожествени пътници слизатъ отъ небеснитъ висини. Тѣ се спушватъ по светата стълба къмъ земята. Радостъ свѣтла играе по тѣхнитъ лица.

Тѣ носятъ вѣсть! . . .

Вѣсть за всичкитъ хора . . .

Въ ржката си държи благатко елхово клонче, на върха му грѣе Христовата звѣзда . . .

Тя ще освѣтли тѣмната нощъ, нейниятъ блѣсъкъ ще пробуди заспалитъ . . .

Христовата звѣзда, Христовата звѣзда, слѣзла близо до земята; тя носи щастие и благостъ на човѣците . . .

Часътъ е 12!

Великите пътници стоятъ надъ буднитъ . . . Тѣхнитъ лица свѣтнали отъ радостъ, а устата имъ — громко произнасятъ: „Въ тази минута се роди младенецъ — Новата година“!

И Христовата звѣзда свѣтне, свѣтне! . . . Нейнитъ искрици проникватъ и въ най-глухата и скрита колиба . . .

Часътъ е 12.

Великите пътници поздравяватъ и дѣцата съ Нова година.